

జొలకలి

“తాతా! ఓ కథ చెప్పవే” మనవడు గోముగా అడిగాడు. తాత చుట్టూ ఆవశం పడేసి మరోసారి తుపు కుక్కన ఊతాడు. చీకటి పడినా కొనవేసవి గాలులు వేడిగా వీస్తూ వ్నాయి. దూరంగా బీదిలో ఏడుపుని సాగ దిస్తోందో కుక్క. చీకట్లో తాత ముఖం స్పష్టంగా కన్పించలేదు. అందుకే మనవడు మళ్ళీ అడిగాడు కథ

చెప్పమని.

“ఈ రోజు నువ్వే చెప్పరా కథ” తాత తెలివిగా తప్పించుకున్నాడు.

“తర్వాత నువ్వు చెప్పాలి మరి” మనవడు షరతు పెట్టాడు. తాత సరేనన్నాడు.

మనవడు కథ మొదలెట్టాడు. “అనగా అనగా ఒక ఊళ్ళో శంకరయ్య అనేవాడుండేవాడు. అతను చాలా మంచివాడు. ఎవరు ఏది అడిగినా ఇచ్చేవాడు. అతను చాలా బీదోడు.”

“మరి బీదోడైతే ఎట్లా ఇచ్చే వోడురా” తాత లా పాయింటు లాగేడు కవింపుగా.

“అడిగింది లేదనకుండా ఇచ్చేసో వోడు కాబట్టే బీదోడయ్యాడు తాతా. అయితే అతనికి ఎవ్వరూ లేరు. ఇంట్లో ఒక్కడే వుండేవాడు. ఓ సారి నాలుగు రోజులు అతనికే తిండే దొరక లేదు. అతను ఎవర్నీ అడిగేవోడు కాదు. అందుకే శోషవచ్చి పడి

పోయాడు. ఐదో రోజున దేవుడు ప్రత్యక్షమయ్యాడు..”

తాత పొడివగు ఆగపండా మోగింది. కథ కొంచెం సేపు అగిపోయింది.

మనవడు మళ్ళీ మొదలెట్టాడు. “దేవుడు ప్రత్యక్షమై నీకేం కావాలి అని అడిగాడు. అప్పుడు శంకరయ్యకి ఏం అడగాలో తెలియలేదు. ఏమీ వద్దన్నాడు. అయినా దేవుడు ఒప్పుకోక ఓ అద్దం ఇచ్చాడు. నీకు ఏది కావా

లన్నా. ఈ అద్దంలో చూసి అడుగు అని చెప్పి దేవుడు. మాయమైపోయాడు. శంకరయ్య పెద్ద రసవంతుడైపోతాడన్న మాట. అయినా సరే ఎవరేది. అడిగినా ఇచ్చేసేవోడు.” తాత పరధ్యానమైపోయాడు. ఊతాడు తున్నాడన్న మాటేగాని అతని ద్యాసంతా పొలమ్మీదే ఉంది. ఈ యేడై నా నాలుగు వానలు పడితే నాలుగు గింజలు వ్వంతులాయని లెక్కలేసుకుంటున్నాడు. తాత మనసులో జొన్న

కంకులు మెదులుతున్నాయి.

తాత కథ వినలేదని మనవడికి అర్థమైపోయింది.

“తాతా ఏ కక్కడి దా కా చెప్పానే” మనవడు ప్రేకేతాడు.

తాత కంగారుపడి “అర అర... అది... అదే దేవుడు ప్రత్యక్షమవుతాడు...” అన్నాడు.

“ఓరోజు శంకరయ్యని ఆ అద్దం ఇచ్చేయమని ఓ అసామి అడుగుతాడు. శంకరయ్య ఇచ్చేస్తాడు. మళ్ళీ కొన్నాళ్ళకి

కొత్త రచయిత(త్తు)లకు అపూర్వ ఆహ్వానం!

పల్లకి - పద్మాలయ సస్పెన్స్ నవలల పోటీ!

“ఫౌన్ట్” యుగం ఇది.

పాఠకులు మారు. రచయితలూ పాఠకుల అభిరుచులకు అనుగుణంగా మారుతూనే ఉన్నారు. కథలైనా, నవలలైనా వేగంగా చదివించేవిగా వుండేనే పాఠకుల అభిమానం లభిస్తుంది.

పాఠకుల ఈ అభిరుచిని నెరవేర్చేందుకే పద్మాలయ పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ వారి సౌజన్యంతో “పల్లకి”, “సస్పెన్స్, క్రైమ్, డ్రైల్లర్” నవలల పోటీని నిర్వహిస్తోంది.

ఉత్తమమైన మూడు నవలలకు ఒక్కొక్కదానికి రు. 4,000/- బహుమతి

నిబంధనలు :

1. నవల ఇతివృత్తం ఆంధ్రులకే సంబంధించినదై వుండి, క్రైమ్, సస్పెన్స్, థ్రిల్ తో నిండివుండాలి. ఈ కాలం పాఠకుల అభిరుచికి తగినట్లుగా వుండాలి.
2. తెలుగులోగానీ, పరభాషలోగానీ ప్రచురించబడిన ఏ ఇతర రచనకూ అనుకరణగానీ, అనువాదంగానీ అయివుండరాదు.
3. భాషలో ఆంగ్ల పదాల వాడకం వీలైనంత తక్కువ వుండాలి.
4. అరటిపు సైజులో సుమారు రెండుపందల పేజీలుండాలి.
5. బహుమతి పొందిన మూడు నవలలు సీరియల్స్ గా ప్రచురించబడిన తర్వాత పద్మాలయ పబ్లికేషన్స్ వారు నవలలుగా ప్రచురించే హక్కును కలిగివుంటారు. అందుకు వేరే పారితోషికం ఇవ్వబడదు.
6. సంపాదకునిదే తుది నిర్ణయం.

ముఖ్యమైన నిబంధన : రచయిత(త్తు)లు బచ్చితంగా కొత్త వారై వుండాలి. ఇంతకు ముందు ఏ రకమైన నవలలూ ప్రచురించబడి వుండరాదు. ఇది తేవలం నూతన, యువ రచయిత(త్తు)లకే పరిమితం.

రచనలు చేరవలసిన చిరునామా :

పల్లకి - పద్మాలయ డ్రైల్లర్ సీరిస్
 డిరాక్ట్, పల్లకి-6-3-1099/2 రాజ్ భవన్ కోడ్
 పోస్టాజి నూడ, హైదరాబాద్-500 482

**రచనలు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ
 జూలై 25, 1986**

అతను ఏమీలేనోకే పోతాడు. మళ్ళీ శోష వచ్చి పడిపోతాడు. అప్పుడు దేవుడు ప్రత్యక్షమై ఏమీ అడకుండా వెళ్ళిపోతాడు. శంకరయ్య లేచి మంచి భోజనం ఉండే బావుణ్ణు ఆనుకొంటాడు. వెంటనే పంచభక్ష పరమాన్నా లొస్తాయి."

"భలేగుంది కథ" అన్నాడు తాత.

"దేవుడు మంచోడు కద తాత" అని అడిగాడు మనవడు.

తాత నవ్వాడు. మనవడు పట్టుబడితే ఉత్సాహం తెచ్చిపెట్టు కుని అతనూ ఓ కథ మొదలెట్టాడు.

పూర్వం ఓ విచిత్రమైన ఊరిఉండేది. అహాళో అందరూ పెద్దరైతులే. అయితే ఓ ఏడాది అసలు వానలే పడలేదు. రెండో ఏడుకూడా వానచుక్క రాలేదు. గొద్దూ గోదా చిక్కపోయాయి. రైతులు వాటిని సంతరికీ తోలేసి అమ్మేసుకున్నారు. ఎటుచూసినా కరువే. రైతులకి పొలాల్ని ఏం చేసుకోవాలో తెలియ లేదు" తాత కథ అప్పటికి ఆకాశంలోకి చూశాడు. తొంకరి వానలు పడాలిన్న సమయమిది. అయినా ఒక్క మబ్బుతునక కూడా ఆకాశంలో కనిపించలేదు.

మనవడు గుర్తుచేస్తే మళ్ళీ ఉత్సాహం తెచ్చుకుని చెప్పసాగాడు.

"అయితే ఓ బక్క అవు ఒక్కదే ఆడ ఊళ్ళో మిగిలింది. దానికి అందరూ పూజలు చేసే వోళ్ళు. ఆడనలు ఏమీ అనేది కాదు. అయినా చచ్చిపోదు. అది ఓ రోజున తపస్సు చేయడం మొదలెట్టింది. కొన్నాళ్ళకే దానికి దేవుడు ప్రత్యక్షమై ఏం కావాలని అడుగుతాడు. వానలు పడాలని ఆది దేవుణ్ణి అడుగుతుంది. అంతే బహ్మాండమైన వానలు కురుస్తాయి."

వానలుగురించి తాత వర్షించు కొంటూ పోతూ వుంటే మనవడికి కథ చివరికి ఏమవుతుందా అని వుత్కంఠగా వుంది.

తాత నిజంగా తోయన వాన కురుస్తున్నట్లు వర్షిస్తున్నాడు. మనవడికి వెనుగు వుట్టింది.

"అప్పుడేమయి ది మనవడు తాతని దార్లొక తేవాలని ప్రయత్నించాడు.

తన్మయంగా చెప్పకుపోతున్న తాత మళ్ళీ ఆకాశం నాలుగు మూలలకి చూసుకున్నాడు. ఒక్క మబ్బు తునకలేదు. పైగా వేడి గాలులు. దూరంగా పొలాలు ఏడుస్తున్నట్లు కీచరాళ్ళ ర్వములు. తాత నోరు మెదపడం ఆపే సరికి మనవడికి గొప్పవిసుగాచ్చే సింది.

"ఎందుకులేరా జరగని కథలు చెప్పకోడం" అనేసి తాత అటు తిరిగి పడకున్నాడు. మనవడి కేమీ ఆర్థం కాలేదు.

తెలవారు రూమున వాన చుక్కలు మీద పడితే తాత మనవణ్ణి లేపి మంచం వసారాలో వేశాడు.

నిద్ర కళ్ళమీదున్న మనవడు మంచంమీద మళ్ళీవారిపోయాడు.

"అకథ ఏమయిందో చెప్పనా" మనవణ్ణి తట్టి లేపి అన్నాడు తాత.

వాన చినుకులు టపటపారాలున్నాయి. తాత చాలా ఉత్సాహంగా ఉన్నాడు.

మనవడు కళ్ళు సోలిపోతున్నాయి. అయినా తాత కథ చెప్పకుపోతూనే ఉన్నాడు.

రాత్రి మధ్యలో ఆపేసిన కథని తాత ఇప్పుడెందుకు చెప్తున్నాడో మనవడికి ఆర్థం కాలేదు.

తొంకరి వానకు భూమి వుంకిస్తోంది. మట్టివాసన కమ్మగా వస్తోంది. తాత కథ పూరిచేసి పాట అందుకున్నాడు. *